Ч. 249. Субота 14 (1) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Як стоїть справа утвореня нового кабінету а що пише „Fremdenblatt". — Події на Балкані.

Вчерашний день минув без успіху. Ба, що гірше, криза мала навіть так дуже заострити ся, що вже говорено о розвязаню парляменту. Вечером однак ситуация поправила ся і єсть надія, що може нині по спільній конференциї удасть ся утворити парляментарний кабінет. Утвореню нового кабінету стають на перешкоді головно Німці і Чехи. Чехи жадають для себе трох портфелів а Німці не хотять на то рішучо згодити ся; Чехи знов в виду того, що Німці мають одержати аж сім портфелів, не хотять так само відступити від свого жаданя і о то розбивали ся головно всі заходи бар. Бінерта около утвореня нового кабінету. Остаточно бар. Бінерт виготовив проґраму в справі ческо-німецкій і вручив єго пос. Сильвестрови а той предложив сей еляборат своїй німецко народній партиї. Німецкі посли з Чехії спротивили ся рішучо сему проектови і се мабуть стало ся причиною, що у Відни розійшла ся чутка, мов би всі заходи бар. Бінерта около утвореня парляментарного міністерства розбили ся.

Здає ся однак, що самі Німці-народовці і поступові не чули ся в силі, щоби переперти свої жаданя і длятого старали ся порозуміти ся з християнськими суспільниками. В тій цїли ходили посли Сильвестер і Перґельт до др. Люеґера і остаточно по нараді з ними видано пізно вечером комунікат, в котрім сказано, що німецкі партиї не можуть згодити ся на еляборат бар. Бінерта і постановили єго о тім повідомити. Бар. Бінерт пояснив відтак представителям Німців неодну справу а комітет німецких партий, хоч уважає ті поясненя за недостаточні, постановив однак радити над ними, бо жадає утвореня коаліцийного кабінету, хоч би в нім взяти участь лиш на иных основах. — Отже сей комунікат нараз змінив ситуацию і єсть надія, що нині удасть ся утворити коаліцийний кабінет. Який може бути єго склад, нині трудно сказати; годить ся хиба лиш то зазначити, що по всій імовірности уступить міністер фінансів др. Коритовский а на єго місце прийде мабуть Е. Експ. др. Біліньский. До спадщини по міністрі Абрагамовичу лагодять ся, як пише „Kur. Lwow.", Ґломбіньский, Ґерман, Стапіньский, Дулемба і др. Здає ся однак, що Експ. Абрагамович остане ся.

Вельми характеристична, ба просто ґрізна для теперішної ситуациї єсть передова статия, яка появила ся у вчерашнім „Fremdenblatt-і". Згадана статия звертає увагу на то, що криза кабінетова треває вже чотири дні, а до утвореня парляментарного кабінету все ще не доведено. Час однак не стоїть. Рада державна має ще перед Різдвяними Сьвятами ухвалити провізорию буджетову і залагодити предложенє о анексиї Босни і Герцеґовини. Здає ся однак, що партиї не відчувають того, що в гру входить і о яку остаточно ціну розходить ся при теперішних переговорах. Коли покликані до участи в правліню партиї в одній точці годять ся, що парлямент може згідно правити лиш з кабінетом, який вийшов з него, то не повинні робити трудностий в утвореню перляментарного кабінету.

Згадана ґазета пригадує відтак, які важні задачі ждуть парлямент, згадує про так важне діло суспільне не лиш в Австриї але й в цілій Европі, яким єсть предложений проект загального обезпеченя і нагадує, що по раз перший від многих літ по заведеню реформи виборчої в Австриї, зроблено проби відданя правитель-

---

8)

ДЕТЕКТИВКА.

Повість з житя Американки.

(З нїмецкого — Г. Райнгардта).

(Дальше).

З наведених трох головних способів, як брати ся до противника, єсть ще й богато відмін, а всіх вивчив малий жовтий панок свою ученицю, розуміє ся щораз то більше безвзляд но, як то лежить вже в натурі япаньского народу. Робив то, бачите, так, що змушував єї таки направду боронити ся, чи она хотіла, чи ні. Єї струнка, гнучка фіґура, єї відвага ставали їй при тім дуже в пригоді, а єї певний погляд, єї бистре око зискувало постійно на певности і бистроті.

Через ті години вправ зрана, не занедбувала Джесі однак своє зване в протягу дня. Зараз по скінченю науки їхала зараз назад до дому, перебирала ся в просте одінє, брала кошик, в котрій був довго краяний тютюн і тютюн до жутя і сходила єя з другим помічником пана Ганкока, з паном Гизбендом, що був добрий шпортовець водний і ходив перебраний за корабельника. Они визначали собі якесь місце в пристані, сідали там на лодку, містер Гизбенд наставляв вітрило або веслував і так підпливали до таких пароплавів торговельних або вітрилових кораблів, котрі в найблизшім часі мали відпливати в дорогу. Джесі вилазила на корабель зі своїм тютюном і продавала єго залозї. Задля того, що була повабна і миленька, єї не наганяли з корабля, так як многих иньших продавців. Робила навіть нераз досить добрі інтереси. Але не лиш краяним тютюном і скрутликами до жутя, бо тут і не один дезертир з военної маринарки впав їй в очи. То було зовсім природно, бо то, бачите, були звичайно моряки або корабельні топники з военної маринарки, котрі наймали ся на торговельні кораблї, що вибирали ся в дорогу, щоби на них втечи в далекий сьвіт.

Коли якийсь корабель мав аж на другий день або ще пізнійше відпливати в дорогу, то Джесі старала ся звабити розпізнаних дезертирів всілякими способами на беріг. Коли який прийшов — а бували й такі, що таки зараз сідали до лодки — то Гизбенд зараз їх ловив. Коли же они не приходили, або коли корабель мав ще того самого дня випливати з пристані, то ішов Гизбенд в супроворі одного портового поліцияна і арештував дезертира на корабли.

В неділї бувало їздила Джесі з паном Вотлї, у котрого жінки все ще мешкала, на Коні Айленд, того на великі розміри заложеного місця забавового на побережу під Ню-Йорком, де в погідні літні дні сходить ся до двіста тисячів людий. Побереже того острова єсть вкрите раз коло разу готелями, ресиврациями, купальними домами, всякого рода торговельними будами, театрами а також і тінґельтанґлями, панорамами, каруселями, будами, в котрих ворожать, їздять верхом, грають в гранку, стріляють до мети і т. д. Коло сих послідних буд ярмаркових, що то звичайно так богато стягають всіляких людий або й в них, можна було стрітити нераз якогось втікача, що там волочив ся, або наймав ся за закликувача людий до буди або до якоїсь иншої служби. Такого, що волочив ся, арештовано зараз, хоч то викликувало зараз велике збіговиско; а тих же, що робили в будах якусь службу, полишувано, доки аж не змеркло ся, а відтак приступала до них Джесі і старала ся намовити їх, щоби они добровільно пішли за нею. Коли же не хотіли, то зараз брав ся Вотлї до них.

Якраз при арештованях на Коні Айленд мала би була Джесі кілька разів нагоду ужити тих способів „джіу-джіцу", яких вже вивчила ся була. Але она дала собі слово, що не буде їх доти уживати, доки не вивчить ся всего докладно. Того й держала ся уперто.

На дальших вправах у учителя Таніші, котрий досить був скупив з похвалами, сказав Японець до своєї учительки: Я вдоволений вашими успіхами. Перейдемо длятого до другої части нашого пляну наукового. Насамперед треба знати, як ловити за запясток руки (місце повисше пальців) а рівночасно і вдарити в гортанку. Але того способу уживайте лиш тоді, коли би напастник дуже брутально поступав.

При тім способі мусить зачіплений вхопити своєю правою рукою правий запясток руки або своєю лівою лівий запясток свого противника, викрутити від середини до поля а притім також кантом своєї вільної лівої або правої руки вдарити свого противника по гортанці. Той в сій хвили стратить притомність і

ственної власти в руки парляментарних партий, а відтак каже:

Коли парляментарне правительство упаде з вини тих партий, для котрих користи було утворене, в такім случаю правительство, котре піде иншими дорогами, єсть само собою оправдане. Треба правити тими, котрі самі не уміли управляти. Неудача одної проби мусить викликати другу. Коли народи не мають на стілько сильної волі, щоби ділати згідно, то мусить виступити власть державна яко одинокий і можливий обективний судия. Партиї суть на розстайній дорозі і помиляють ся, коли гадають, що тепер розходить ся о міністерства або міністрів. Нині розходить ся о самі партиї, о їх становище супротив держави, о то, чи мають спільно управляти, чи бути разом правленими. Партиї зміняють ся, держава єсть вічна.

З Софії доносять: Переговори Болгариї з Туреччиною вже зачали ся в Константинополи. Туреччина однак ставить дуже далеко сягаюче жадане, бо домагає ся відшкодованя в сумі 500 міліонів франків, підчас коли Болгария готова дати що найбільше 100 міліонів. Говорять, що турецке правительство не хоче вести дальших переговорів з кабінетом Малинова і длятого треба сподівати ся зміни кабінету в Болгариї.

Новинки.

Львів, дня 13-го падолиста 1908

— **Заміна парохій.** Ц. к. Намістництво призволило о. Константину Гукевичеви гр. к па рохови в Квашенинії і о. Алексієви Гукевичеви, гр. кат. парохови в Жеґестові на взаїмну заміну своїх парохій цісарского надана.

— **Краєва комісия для рентових осель.** Після краевого закона про творене рентових осель краєва комісия для тих осель урядує в часі соймової каденциї. Відносить ся се до членів і заступників, вибраних соймом і покликаних краєвим Виділом. Зате члени і заступники комісиї, покликані Намістником урядують дальше без огляду на конець соймової каденциї, хоч кождої хвилї Намістник може їх відкликати. Тепер з початком нової соймової каденциї краєву комісию для рентових осель треба на нове 6-літе покликати. В склад комісиї, котрій проводить з уряду краєвий маршалок, входять два члени і два заступники, вибрані краєвим соймом, два члени і два заступники покликані краєвим Виділом і два члени та два заступники покликані Намістником. Підчас послідної сесиї Сойм вибрав членами комісиї на ново посла дра Мих. Короля, а на місце посла дра Гупки вибрав посла Вінк. Вітоса. Заступниками вибрані на ново Йосиф Онишкевич, нотар у Львові і Тит. Буйновский, нотар в Тарнові. Краєвий Виділ покликав тепер дотеперішних членів і заступників, іменно на членів: Ал. Домбского, властителя дібр і директора Towarzystwa opieki ziemian у Львові і дра Дамяна Савчака, краєвого адвоката в Борщеві, а на заступників: Франца Крамарчика, почтмайстра в Осеку і дра Петра Стебельского, проф. універcитету у Львові. Через покликане Намістником належать до краєвої комісиї для рентових осель новоіменований член др. Ян Гупка, властитель дібр і соймовий посол на місце секцийного радника Яна Вайґарта, перенесеного до Відня і і давнїйше покликаний член Климент Торосевич властитель дібр. Яко заступники входять: Людвик Каспарі, староста і аґрарний комісар у Львові, та др. Ян Стечковский, директор банку для торговлї і промислу у Львові. Найблизше засідане краєвої комісиї для рентових осель відбуде ся дня 19 с. м.

— **Пригода руских путників.** Через спізнене поїзду в Стрию о 90 мінут стратили рускі путники, що виїхали до Риму получене з угорским поїздом і длятого були змушені сидїти в Лавочнім через 12 годин. Поїзд, яким поїхала депутация Русинів на ювилей сьв. Отця виїхав зі Львова оногди вечером о 6 год. 30 мін. а депутация мала станути в Римі дня 14 с. м. о 3 год. пополудни. Се опізнене попсовало очевидно всї пляни подорожи.

— **Пожерті людоїдами.** З Брукселї доносять: Одна з тутешних часописий одержала з держави Конґо в Африцї вість, що на ріцї Конґо розбив ся корабель „Віль де Бріґ". Залога его вратувала ся на беріг, але тут напали на неї людоїди з провінциї Екватар а половивши всїх, білих і муринів, порізали їх, спекли і пожерли. Лиш один машиніст вратував ся в той спосіб, що держав в руцї свою люльку і грозив, що застрілить него кождого, хто до него приступить. Людоїди гадали, що він держить револьвер в руцї і бояли ся приступити до него.

— **З кулею в голові.** Перед судом в Берлинї ставав сими днями 13-лїтний ученик Рехенберґ, котрий в нещасливий спосіб застрілив 12-лїтного ученика Ціка. Хлопцї бавили ся часто в Індиянів, а Рехенберґ не бажав нічого більше як лиш роздобути звідкись пістолєт. Остаточно удало ся ему купити у якогось продавця старого желїза пістолєт за 20 сотиків. Що той пістолєт був набитий, того він не знав. При забаві крикнув він до свого товариша Ціка: Вступи ся, а ні то стрілю! а відтак змірив ся до Ціка і таки дійстно стрілив. Куля поцілила хлопця в саме чоло коло насади носа, перейшла через цїлий мозок і застрягла в кости. І став ся небувалий, одинокий в своїм роді случай: хлопець мимо так тяжкого зранення бавив ся дальше і ходив цїлий день з кулею в голові. Навіть вечером не сказав родичам, що стало ся, а коли его спитали звідки рана на чолї, то він сказав, що впав і набив собі чоло. Аж на другий день хлопець занедужав і до години помер. Суд засудив Рехенберґа лиш на 6 недїль вязниці, а судия завримітив справедливо, що по правдї треба би того засудити, хто дав дитинї пістолєт до руки.

— **Бурштин в Карпатах.** На оногдашнім засіданю польского природничого товариства ім. Коперника у Львові проф. радник Двора Медведский говорив про появу бурштина в галицких Карпатах. Вже сто літ тому находжено в Пасічній і коло Солотвини численні окази бурштину, а в найновійших часах відкрито їх в многих инших місцевостях. Сего року знайдено в Делятині кусник бурштину в виді перекроєного бохонця хлїба 21 цм. довгий а 7 цм. високий. Хемічний розбір виказав, що ріжнить ся він в своїм хемічнім складі недостачею сірки від бурштину балтийского. Тепер стверджено науково, що бурштин появляє ся у нас не лише па дуже широкій східо-карпатскій полосї, але також і на Підгірю. Львівска політехніка має гарну збірку бурштину, викопаного в околици Львова.

— **Зьвіри не люди.** В бовшівскій слобідцї коло Бурштина сватало ся до богатої і хорошої Варварки Бандури аж трох паробків, але Варварка сподобала собі паробка Трофима з сусїдного села Бовшева. Минувшого тиждня пішов був Трофим разом зі своїм батьком 60-лїтним стариком в свати до Варварки. Довідавши ся о тім знехтовані суперники Трофима змовили ся всї три і постановили вімстити ся. В ночи около 12 год. напали несподївано на вертаючих Трофима і его батька і стали бити колами так, що оба нещасливі стративши притомність попадали до рова при дорозї. Тут знайдено нещасливих на другий день досьвіта ледви ще даючих слабі ознаки житя. Трофим має зломану руку в двох місцях а голова его то цїла маса скипілої крови. Батько его має зломані три ребра і ногу понизше колїна. Стан

повалить ся. Коли би хтось особливо сильно вдарив свого противника кантом добре затвердлої руки, то противник може й на місци згинути внаслідок зломаня карку.

Розуміє ся, що можна вдарити і без зловленя свого противника за запясток, коли той наприклад зачіпленого підступно звалив на землю і кидає ся на него. Японьских дївчат виучують якраз дуже старанно боронити ся від так поступаючого противника і робити его нешкідливим, а тоті дївчата, що по найбільшій части виглядають як ляльочки, мають в тім таку зручність і вправу, якої би ніхто по них не сподївав ся.

Джесі познакомила ся небавком зовсїм докладно зі всїма тими способами і їх ріжними відмінами. Єї учитель міг тепер довершити єї образоване двома дальшими способами, котрі своєю сутию належать до себе. При тих двох способах розходить ся о то, щоби зачіплений, котрий не має ніякого оружия, міг в першім случаю оборонити ся від виміреного против него замаху ножем з гори, в другім від вимі реного замаху ножем з долини.

В першім случаю мусить зачіплений своїм лївим передраменем відбити впоперек праве передрамя свого противника і в найблизшій зараз хвили своїм правим раменем вхопити его праве передрамя, при чім мусить він так обернути ся, щоби своїми плечима був майже зовсїм обернений до противника. Своєю вільною лївою рукою мусить відтак зачіплений летом блискавки вхопити узброєну руку противника в сустав коло запястка, крутити від поля до середини а зроблений оборот на ліво виконати знов назад, отже на право. Противник тоді буде падати а его рука мусить нехибно викрутити ся.

Сего способу можуть уживати з успіхом лиш особи дуже рухливі і такі, котрі рівночасно зовсїм не боять ся.

Джесі научила ся борзо того способу.

В другім случаю треба ще більшої відваги і рухливости, бо зачіплений мусить запясток правої руки свого противника, котра намагає ся ножем з долини, вхопити своєю лївою рукою від середини і викручувати руку на бік до поля. При тім мусить він кидаючись поставити також свою праву ногу з боку від поля побіч правої ноги свого противника. Через викручуванє на бік до поля правого рамени противника не може той инакше рушити ся, як лиш зігнути ся на право в долину. Зачіпленому тоді легко покласти свою праву руку на ліве плече противника і положити ся на него з цїлою вагою свого тїла. Противник звихне собі тоді а звичайно таки зломить собі лікоть і впаде на землю. Виробити собі в тих способах таку вправу, щоби їх на случай по треби можна з повним спокоєм ужити, належить до того, як вже сказано, надзвичайно велика рухливість і відвага.

Танїші уживав замість ножа кусень тупого дерева, з котрим кидав ся на свою ученицю а як той малий жовтий чоловічок зовсїм не мав ніякого згляду для неї, так і она не зважала на него, лиш доводила до того, що й він хвилями крикнув і просив ся, щоби она его пустила.

Наконець заявив він, що она вже зовсїм вивчила ся „джіу-джіцу" і поґратулював їй до того, що она в так геройский спосіб поборола всї трудности.

* * *

Щоби показати пану Ганкокови, що она научила ся за его гроші, зробила собі той жарт, що того дня по полудни, коли скінчила свою послідну лекцию, явила ся в его бюрі і подала ему руку. Він хотів їй так само подати. Але в тій хвили вхопила она его лїву рукою за его лївий запясток з боку а певний завсїгди себе детиктив, котрий не бояв ся станути до борби з найбрутальнїйшим злочинцем, склонив ся відвернений глубоко перед нею і крикнув голосно з болю. Коли она его не пускала, він зачав просити ся: Бійтесь Бога, міссіс, дайте менї спокій! Ви менї руку в лікти закрутили.

— О, так зле ще не є — сказала на то Джесі. — Ну, прошу, випростуйте ся знову, пане Ганкок, піднесіть руку поволи на бік аж до висоти плеча. — Зробіть ще раз так само. — А що, правда, що вже лекше?

— От так від біди — відповів Ганкок, сьміючись на силу і зачав розтирати собі лікоть.

Вотлї і Гизбенд здивовані приглядали ся тому.

(Дальше буде).

побитих есть майже без надії. Виновників нападу Николу Слободяна сина Гаврила, Николу Слободяна, сина Федя і Павла Ляхоцкого поки що полишено ще на свободі.

З Києва доносять знов про таку подію: В ночи з дня 1 на 2 с. м. в селі Ходачівці, київского повіта, вимордовано цілу селяньску родину Семійленків. Старого Самійленка уважали за богача. Родина его складала ся з жінки і четверо дітий, з котрих найстарше мало 13 літ. Вечером дня 1 с. м. вернув Самійленко з Києва до дому. По вечери всі полягали спати. Досьвіта прибігла донька Самійленка з плачем до сусідів і дала знати, що еї тата і маму зарізали. На ту вість заворушило ся в цілім селі; вдарено в дзвони на трівогу, збігли ся люди, а коли війшли до хати Самійленка, очам їх представив ся страшний вид. На постели лежав з підрізаним горлом сам Самійленко, а коло него неживий найстарший син Трофим. На помості лежала Самійленкова з розпореним з гори на долину черевом і двоє неживих дітий. Осьмилітна донечка Явдошка, котра дала знати о тім страшнім убийстві, розповіла, що на їх хату напало трох розбишаків, котрі зажадали гроший. Насамперед зарізали батька, а відтак доти мучили матір, доки аж не сказала їм, де гроші. Сина убили, коли відозвав ся, що знає розбишаків. Відтак питали і еї, чи она їх знає, а коли она відповіла, що ні, дарували їй житє. Арештовано кілька осіб підозріних о участь в убийстві.

— **Дорогий амбасадор.** Коли одного разу запитали звістного американьского богача, чим би він хотів бути, відповів він, що росийским амбасадором в Константинополи, бо хотів би трохи ужити. Отже сей висказ американьского міліярдера пояснює тепер росийский писатель Дорошевич, обчисляючи, кілько скарб держави видає на удержане росийского амбасадора при султаньскім дворі. Коли ті числа, які подає Дорошевич, суть дійстно точні, то не дивота, що навіть американьский богач може росийскому амбасадорови позавидувати его доходів.

Отже Дорошевич каже, що росийский амбасадор в Константинополи дістає річної платні 75.000 рублів; крім того дістає на удержуванє будинку амбасади 18.000 руб., на видатки почтові і телеґрами 7000 рублів річно а окремо ще других 7000 рублів „на марка“. А треба ще знати, що він має до розпорядимости дві палати: зимову в Константинополи і літну над берегом Босфору. Від часу послідної „вірменьскої різні“ всі держави мають в Константинополи лиш по однім воєннім корабли. Лиш одна Росия має для своєї амбасади два воєнні судна: „Терек“, которого удержанє коштує 109.000 рублів річно, і „Кольхіду“, котра коштує 44.300 рублів річно. — Дорошевич обчисляє, що удержанє амбасадора Зіновєва коштує Росию 500.000 рублів річно. Не дивниця, що серед таких обставин росийска бюрократия не хоче допустити до заведеня конституциї в Росиї.

— **Отворенє „Руської Бесіди“ в Старім Самборі** відбуде ся ві второк дня 24 падолиста 1908 зі слідуючою проґрамою: О годині 6-ій вечером уконституованє товариства в льокали „Руської Бесіди“ в домі Вінґера, ринок ч. 16 побіч канцеляриї адвоката дра Лужецкого. О годині 8-ій вечером спільний комерс в салі товариства „Просьвіта“. По комерсі слідують танцї. Стрій візитовий. Отсим звертаємось з горячою просьбою до всіх щирих людий повіта старосамбірского, щоб численно приступили в члени нашого товариства і прибули в день его отвореня, а відтак просимо рівнож наших людей з повітів Самбірского і Турчаньского, щоб зволили взяти участь в нашім сьвяті. — За комітет основателів: Др. *Роман Секела. Теофіль Карачевский.*

— **Розбишацтво в Бориславі.** В Бориславі і его охрестности появила ся ватага розбишаків, котра від якогось часу допустила ся численних нападів і рабунків. Проводирем тої ватаги був якийсь Войтович, бувший робітник в карпатскім товаристві в Бориславі. Між иншими напали ті розбишаки на вертаючого в ночи з копальні якогось вертільника і зрабували ему 300 кор. готівки, яку мав при собі, і годинник з золотим ланцушком. В кілька днів пізнійше напали они знов в ночи на др. Капельнера, котрий їхав фіякром до якогось недужого. Один з розбишаків стрілив навіть з револьвера до доктора, але хибив. Сполошені вистрілом коні зачали гнати і лиш завдяки тому і темноті ночи др. Капельнер уйшов смерти. Кажуть, що вахмайстер тамошної жандармериї Поляньский вже вислідив і арештував кількох членів тої ватаги.

Телеґрами.

Відень 13 падолиста. Цісар приймив вчера по полудни о 1 год. на одногодинній авдиенциї спільного міністра скарбу Буряна.

Будапешт 13 падолиста. В угорскій палаті послів пос. Бабочай мотивував своє внесенє о висказанє вотум недовіря президентови кабінету Векерльови за підписанє цісарского відручного письма в справі утвореня ювилейного хреста з нагоди цісарского ювилею. Угорщина не має причини обходити ювилей цісаря Австриї. Президент міністрів просив о відкиненє того внесеня.

Петербург 13 падолиста. Peterb. Ztg. доносить з добре поінформованих кругів посольских, що президент Думи Хомяков постановив уступити, позаяк в теперішних услівях не може позістати президентом Думи. Всякі змаганя, щоби его спонукати до відкликаня свого рішеня, позістали без успіху.

Гамм 13 падолиста. На відбутих під проводом гірничого старости зборах ухвалено залишити дальшу акцию ратункову. В цїли загашеня огню цїлий закіп має бути залитий водою. Доси видобуто 36 трупів і 35 ранених, з котрих 3 померли в шпитали. Прочих 200 гірників, які знаходять ся в закопі, уважати можна за пропавших.

Льондон 13 падолиста. „Daily Telegr.“ доносить, що правительство постановило приступити до будови 5 нових панцирників.

Париж 13 падолиста. „Petit Parisien“ доносить, що заповіджений крок Анґлії, Росиї і Франциї у сербского правительства в цїли завізваня его до умірности і спокою вже послїдував.

Пекін 13 падолиста. Стан недуги цісаря есть дуже поважний а навіть розійшла ся чутка, що вже помер.

НАДІСЛАНЕ.

— **Книжки на премії,** польскі і руські, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім“. — Книжки висилає ся лиш за надісланєм вперед гроший або за посліплатою.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середнеевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·06, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·45,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20, 10·46, 2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): **6·35, 11·03, 2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): **6·42.**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (по неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Крехович.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).